

Trần Trung Đạo: Tiền đề để giành lại Hoàng Sa

50 năm ngày mất Hoàng Sa (19/1/1974-19/1/2024)

Những ai đã chết vì sông núi

Sẽ sống muôn đời với núi sông

(Trần Trung Đạo)

"Đừng Đầu Hàng Và Cũng Đừng Chờ Sung Rụng

Mọi người Việt quan tâm đến vận mệnh đất nước trong thời điểm vô cùng khó khăn này không nên gieo rắc các ý tưởng đầu hàng Trung Cộng. Nhưng cũng không nên ngồi đó để chờ Trung Cộng sụp đổ do các mâu thuẫn đối kháng bên trong hay chờ Đệ Thất Hạm Đội Mỹ đưa F35 tới “giải phóng Hoàng Sa” giùm.

Hãy làm hết sức mình dù rất nhỏ, trong giới hạn của mình dù rất hẹp và với điều kiện của mình dù rất khó khăn để đóng góp vào việc thay đổi vận mệnh dân tộc Việt Nam. Được như thế, sớm hay muộn Hoàng Sa và Trường Sa cũng trở về cùng đất mẹ Việt Nam".

6 quân nhân trong số 74 người đã ngã xuống trong trận chiến bảo vệ Hoàng Sa – Ảnh tư liệu

Lịch sử đã chứng minh Hoàng Sa, Trường Sa là của Việt Nam. Tuy nhiên, trong bối cảnh chính trị kinh tế quân sự hiện nay, việc giành lại Hoàng Sa và những đảo đã mất của Trường Sa, trong thực tế, là một điều ngoài tầm tay của đảng Cộng sản Việt Nam.

Điều kiện để chiếm ưu thế trong mọi cuộc đàm phán song phương, ngoài bằng chứng, tài liệu còn là khả năng làm cho đối phương nể sợ hay kính trọng. Cả hai vị thế đó đảng Cộng sản Việt Nam đều không có được.

Các xung đột biên giới giữa Trung Cộng và các nước láng giềng, từ các nước nhỏ như Tây Tạng, Nội Mông cho đến các nước lớn như Liên Xô trước đây hay Ấn Độ hiện nay cho thấy, một khi Trung Cộng đã nuốt vào thì khó nhả ra. Trung Cộng chỉ nhượng bộ khi biết không thể thắng bằng võ lực hay đổi chác chính trị như trường hợp tranh chấp biên giới với Bắc Hàn.

Không bao giờ Cộng sản Việt Nam có thể buộc Trung Cộng bước vào bàn hội nghị song phương hay đa phương bằng thái độ tương kính và bình đẳng.

Chỉ có một Việt Nam văn minh, dân chủ, đoàn kết với một nền kinh tế cường thịnh, một quân đội trang bị bằng kỹ thuật chiến tranh tiên tiến là những phương tiện hữu hiệu trong đàm phán để giành lại Hoàng Sa, Trường Sa từ tay Trung Cộng.

Giới cầm quyền Cộng sản Việt Nam không làm được những điều đó. Họ quá lo cho nồi cơm riêng đến nỗi quên rằng Trung Cộng cũng có nhiều thách thức kinh tế xã hội và hạn chế chính trị nội bộ cần phải vượt qua để có thể duy trì tốc độ phát triển kinh tế hiện nay và tiếp tục cạnh tranh với Mỹ, Nhật.

Quốc gia nào cũng cần ổn định để phát triển nhưng Trung Cộng cần ổn định hơn bất cứ quốc gia nào khác trong vùng. Kỹ thuật quân sự của Trung Cộng đã tiến xa so với thời kỳ chiến tranh với Cộng sản Việt Nam 1979, nhưng điều kiện kinh tế toàn cầu ngày nay cũng đã làm cho các cường quốc phụ thuộc vào nhau nhiều hơn trước.

Ngoài ra, các vấn nạn tham nhũng, môi sinh, ô nhiễm, khan hiếm năng lượng, dân số già nua đang là những mối đe dọa trầm trọng tại Trung Cộng và ảnh hưởng lớn đến nền kinh tế cũng như cán cân thương mại quốc tế trong tương lai gần.

Một danh ngôn chắc ai cũng có lần nghe “Mọi đế quốc đều sụp đổ” nhưng lý do gì làm một đế quốc phải sụp đổ?

Câu trả lời là (1) không thể bành trướng thêm và (2) rạn nứt dần do các mâu thuẫn bên trong có tính triệt tiêu.

Các Mâu Thuẫn Đối Kháng Bên Trong Trung Cộng

Trung Cộng có thể còn sống khá lâu nhưng hai cực bấu ung thư não “không thể bành trướng” và “mâu thuẫn đối kháng bên trong” đế quốc đỏ này đều đang có trong đầu.

Trung Cộng như hầu hết các nhà phân tích nhận xét là một đế quốc đang bành trướng. Nhưng lịch sử cũng cho thấy, các đế quốc dù Mông Cổ hay Mughal ở Á Châu, Roman hay Ottoman ở Âu Châu đều đã sụp đổ chỉ vì sự bành trướng nào cũng có giới hạn.

Trung Cộng ngoài việc mang đầy đủ các đặc tính của các đế quốc đi trước còn phải đương đầu những bế tắc riêng:

(1) Một đất nước già nua.

Bản tin của New York Times hôm qua 16 tháng 1, 2023 cho biết lần đầu tiên dân số Trung Cộng giảm gần một triệu người. Theo ước tính của đề án Pew Research Global Attitudes Project, năm 2050 Trung Cộng sẽ chỉ tăng 25 triệu. Theo Liên hợp quốc dự báo dân số Trung Quốc sẽ giảm từ 1,426 tỷ trong năm nay xuống còn 1,313 tỷ vào năm 2050 và dưới 800 triệu vào năm 2100. Với đà này, trong thời gian không lâu, Trung Cộng sẽ là viện dưỡng lão khổng lồ. Một quốc gia già nua có nghĩa các chi phí an sinh xã hội, dịch vụ y tế cũng gia tăng một cách tương ứng và là một gánh nặng không chịu nổi cho đất nước 1.4 tỷ dân. (Key facts about China's declining population, Pew Research Global Attitudes Project)

(2) Tham nhũng.

Tham nhũng xảy ra ở mọi quốc gia trên thế giới phát xuất từ lòng tham của con người nhưng tại các nước do đảng Cộng sản cai trị tham nhũng có tính đảng. Khi mới nắm quyền, 2012, Tập Cận Bình dùng mục đích chống tham nhũng để che đậy âm mưu thanh lọc hàng ngũ, loại bỏ các thành phần chống đối trong đó có hai đối thủ chính trị hàng đầu là ủy viên Bộ Chính Trị Bạc Hy Lai (Bo Xilai) và Ủy Viên Thường Trực Bộ Chính Trị Chu Vĩnh Khang (Zhou Yongkang). Nếu diệt trừ được tham nhũng thì Liên Xô đã không sụp đổ.

(3) Thiếu tính chính danh lãnh đạo đất nước.

Tại Trung Cộng, quyền con người không tồn tại ngay cả trong lý thuyết chứ đừng nói chi là thực tế. Mọi quyền hạn đều tập trung trong tay đảng Cộng sản nhưng không ai bầu đảng Cộng sản, không ai trao cho đảng Cộng sản quyền lãnh đạo đất nước. Trong thời kỳ mới mở cửa, người dân tập trung xây dựng cuộc sống sau khi vừa bước ra khỏi thời tem phiếu nên có khuynh hướng chấp nhận hay không quá quan tâm đến việc ai lãnh đạo mình nhưng thái độ đó thay đổi dần theo hiểu biết và đời sống.

Các cuộc biểu tình rầm rộ khắp 20 thành phố lớn tháng 11, 2022 vừa qua trong đó có Bắc Kinh và Thượng Hải cho thấy một Thiên An Môn đã bị dập tắt bằng máu đầu tháng 6, 1989 nhưng nhiều Thiên An Môn khác đang âm ỉ và sẽ bộc phát bất cứ lúc nào. Lần này Tập Cận Bình đành nhượng bộ qua việc nới lỏng các biện pháp chống Covid. Họ Tập biết nếu không nới lỏng, các thành phần chống lại ông ta trong đảng, các thành phần dân chúng, trí thức, sinh viên học sinh yêu dân chủ, kể cả các thành phần cơ hội sẽ liên minh lật đổ ông ta.

(4) Bất ổn xã hội.

Theo Gini Index, tiêu chuẩn đo lường mức độ mất cân xứng trong việc phân phối lợi tức gia đình, Trung Cộng là một trong số mười phần trăm mất cân xứng nhất trên thế giới. Xã hội bùng nổ Trung Cộng không thể thích nghi với thế giới luôn đổi thay và sinh động. Các chính sách tự diễn biến đều có tính cách chiến thuật, phòng thủ, vá vúi từng giai đoạn.

(5) Ô nhiễm môi trường sống.

Đây là lãnh vực mà Trung Cộng giữ kỷ lục hàng đầu thế giới trong nhiều năm chưa có đối thủ tranh giành được. Điều kiện an toàn hầm mỏ, Trung Cộng cũng được xếp vào mức tệ hại nhất thế giới. Nước, không khí, kỹ nghệ bị ô nhiễm là nguồn của các bệnh ung thư và các bệnh liên quan đến bộ phận hô hấp. Đừng nói chi hiện nay mà ngay từ 2005, Trung Cộng đã phải thừa nhận 70% sông, hồ bị ô nhiễm. (“70% of Rivers, Lakes Polluted in China”, Xinhua News Agency, 2005)

Các Kịch Bản Sụp Đổ Của Trung Cộng

Cho đến nay, các chính sách tự diễn biến và thỏa hiệp của giới cầm quyền Trung Cộng đang giúp kéo dài sự sống của chế độ nhưng các mâu thuẫn đối kháng mang tính bản chất bên trong Trung Cộng nhà cầm quyền Cộng sản không thể và không bao giờ giải quyết được.

Để ngăn chặn các mâu thuẫn đối kháng phát triển nhanh, về nội bộ, Trung Cộng áp dụng các kỹ thuật tuyên truyền phản nhân tính nhất để làm tê liệt mọi khả năng đối kháng của người dân. Nhưng một chế độ chà đạp lên quyền con người như thế sớm hay muộn phải đổ, chỉ chưa biết chính xác sẽ đổ cách nào và khi nào.

Trung Cộng (1) buộc sẽ giảm cường độ các xung đột và tranh chấp với các nước láng giềng để tập trung giải quyết các vấn đề nội bộ như Liên Xô thời Gorbachev sau 1985 hay (2) sẽ làm ồn lên bằng cách phát động chiến tranh khu vực để có lý do duy trì quyền cai trị.

Với kỹ thuật chiến tranh hiện nay, chiến tranh khu vực Á Châu nếu diễn ra trong tương lai sẽ tác hại nhiều lần hơn Thế Chiến Thứ Hai tại Âu Châu.

Dù sao, cả hai kịch bản trên đều là cơ hội cho các nước nhỏ láng giềng có chân trong các liên minh tin cậy để đương đầu với Trung Cộng trong thế mạnh và qua đó phục hồi các đất đai đã bị Trung Cộng ăn cướp. Trường hợp của Việt Nam là giành lại Hoàng Sa và các phần của Trường Sa bị Trung Cộng chiếm.

Liên minh tin cậy, theo giáo sư Alastair Smith, một trong những học giả hàng đầu về vai trò của liên minh quân sự: “Sự hình thành liên minh cũng ngăn chặn kẻ thù, khiến chúng ít có khả năng tấn công. Sự hình thành liên minh ảnh hưởng đến hành vi của những kẻ xâm lược và mục

tiêu vì nó làm thay đổi hành vi dự kiến của các bên thứ ba. Cụ thể, một liên minh làm tăng khả năng can thiệp nếu chiến tranh xảy ra.” (Alastair Smith , Extended deterrence and alliance formation, 2008)

Nhiều nhà sử học, nghiên cứu Việt Nam viện dẫn nhiều luật quốc tế, tài liệu, bằng chứng lịch sử để tranh biện với Trung Cộng, để chứng minh chủ quyền của Việt Nam trên hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Điều đó không sai và cần thiết. Nhưng đừng quên lý do mạnh nhất vẫn là thế mạnh của Việt Nam trên chính trường quốc tế được thế giới dân chủ tự do tin tưởng và ủng hộ.

Hy Lạp là một bài học lịch sử.

Ngày 9 tháng 10, 1944 tại Moscow, Winston Churchill trao cho Stalin một mảnh giấy lộn và mảnh giấy này đã cứu Hy Lạp khỏi họa Cộng sản. Churchill cứu Hy Lạp vì ông tin vào sự hiện diện đã có của quân đội Anh trong khu vực, phe Cộng Hòa Hy Lạp sẽ thắng trong xung đột quốc cộng tại Hy Lạp và vùng biển Địa Trung Hải huyết mạch cần phải được bảo vệ. (Mảnh Giấy Lộn Của Churchill Và Số Phận Bảy Nước Đông Âu, Trần Trung Đạo, Facebook 29, 11, 2020)

Điều đó cho thấy, một khi sự sống còn của một quốc gia tương hợp với xu hướng của thời đại, quốc gia đó sẽ thoát khỏi tai họa diệt vong hay lệ thuộc.

Chiến tranh tại Ukraine hôm nay là một trường hợp nghiên cứu (case study) dành cho những ai quan tâm đến vận mệnh Việt Nam về sự tương hợp giữa quyền lợi đất nước và xu thế thời đại.

Mỹ viện trợ hàng trăm tỉ dollar cho Ukraine chẳng phải vì thương xót gì số phận của 43 triệu dân Ukraine mà chỉ vì quyền lợi của Mỹ. Thập niên 1980, Mỹ đã làm ngơ khi Saddam Hussein, khi đó là đồng minh của Mỹ, diệt chủng dân Kurds bằng hơi ngạt và theo tổng kết của nhà báo Jon Schwarz, trong 100 năm qua, Mỹ đã phản bội dân tộc Kurds 8 lần.

Cục Diện Á Châu

Cục diện Châu Á đang diễn ra có nhiều nét giống với cục diện Châu Âu trước Thế Chiến Thứ Nhất, ở đó các liên minh đang dần dần hình thành và kết hợp thành những phòng tuyến.

Bảy mươi lăm năm trước Thế Chiến Thứ Nhất, hàng chục hiệp ước đã được ký kết giữa các cường quốc Châu Âu trong đó có những hiệp ước quan trọng như Treaty of London 1839 Anh công nhận Bỉ trung lập, Dual Alliance liên minh giữa Đức và Đế Quốc Áo-Hung, Anglo-Russian Entente liên minh giữa Nga, Anh-Pháp v.v... Do đó, Thế Chiến Thứ Nhất còn được xem như là chiến tranh giữa các liên minh.

Tình hình châu Á đang thai nghén những liên minh dựa trên cấu trúc địa lý chính trị và an ninh của mỗi quốc gia. Mỹ có liên minh với Nhật (1952, 1960), Nam Hàn (1953), Philippines (1951), Thái Lan (1951), Úc và Tân Tây Lan với ANZUS (1951). Chính sách bành trướng của Trung Cộng đang đẩy các nước trước đây đứng bên ngoài vào ảnh hưởng của phe dân chủ tự do.

Dân Chủ Là Chuyển Tàu Đưa Hoàng Sa Trở Về Với Dân Tộc Việt

Để chuẩn bị cho ngày giành lại Hoàng Sa, Việt Nam phải lớn mạnh thật nhanh, và muốn vậy, chọn lựa đầu tiên của dân tộc Việt Nam là bước ra khỏi cỗ xe cộng sản già nua lỗi thời hiện nay.

Dân chủ là bước đầu tiên phải được thực hiện. Chuyển tàu dân chủ có thể làm cho không ít người Việt cảm thấy khó khăn, bỡ ngỡ ban đầu nhưng đầy triển vọng tương lai.

Dân chủ hóa Việt Nam là một cuộc cách mạng của các thành phần Việt Nam yêu nước và quan tâm đến vận nước trong tương lai để đưa dân tộc thoát ách Cộng sản.

Dân chủ hóa là một tiến trình gồm nhiều giai đoạn từ bước xây dựng cơ sở lý luận cho đến cách mạng diễn ra và sau đó. Nhưng Việt Nam, và cả Trung Cộng, có điểm khác nhau khi đem so sánh với cuộc vận động dân chủ tại các nước cựu Cộng sản. Đó là yếu tố lịch sử. Lịch sử Việt Nam từ khi có đảng Cộng sản đến nay là lịch sử của những ngộ nhận và hai ngộ nhận lớn nhất là “yêu nước” và “bán nước”. Đảng Cộng sản còn tồn tại đến hôm nay cũng nhờ những ngộ nhận đó. Nhận thức đúng lịch sử, do đó, là hành trang cần thiết cho những ai muốn dẫn thân trên con đường cứu nước.

Việt Nam có ba triệu người Việt đang sống ở nước ngoài, tinh hoa Việt Nam có mặt trong hầu hết các lãnh vực và trên khắp thế giới nhưng chưa bao giờ tổng hợp được. Tất cả chỉ vì sự tồn tại của đảng Cộng sản Việt Nam.

Một trong những điều kiện tiên quyết để một dân tộc tồn tại và phục hưng những giá trị vật chất và tinh thần đã bị cưỡng đoạt bởi một nước mạnh láng giềng là niềm tin vào sự trường tồn của lịch sử dân tộc và xây dựng nội lực chờ cơ hội quốc tế thuận tiện để giành lại chủ quyền.

Đó không phải lời an ủi suôn mà là yếu tố quyết định và đã được chứng minh nhiều lần trong lịch sử Việt Nam và lịch sử nhân loại.

Nhờ nuôi dưỡng ý chí và đấu tranh cho lý tưởng phục hưng mà thế giới ngày nay có thêm những nước thịnh vượng như Ba Lan, Tiệp Khắc, Latvia, Estonia, Lithuania, Phần Lan, Thổ Nhĩ Kỳ và khá nhiều quốc gia khác. Những quốc gia này thoát nghe tưởng đã có mặt trên bản đồ thế giới từ xa xưa lắm. Không, họ chỉ chính thức hiện diện như những nước cộng hòa khi Đế quốc Nga, Đế quốc Đức và Đế quốc Ottoman tan rã sau Thế Chiến Thứ Nhất.

Một quan điểm cho rằng Trung Cộng sẽ không bao giờ đổ, do đó, Việt Nam nên tiếp tục tồn tại trong vòng ảnh hưởng của Trung Cộng. Những người đó là những Trần Duy Ái, Trần Ích Tắc phản quốc của thời đại ngày nay và sẽ bị ô danh trong lịch sử. Họ có thể sống hết đời mình trong các biệt điện cao sang và khi chết sẽ được chôn trong các nghĩa trang rộng hàng trăm mẫu. Nhưng con cháu họ sau này sẽ hổ thẹn có ông nội, ông cố vì quyền lực và miếng ăn mà làm tội mọi cho ngoại bang. Người viết không có ý trù ẻo ai mà đó là sự thật còn sờ sờ trong lịch sử.

Nếu đồng ý Trung Cộng sẽ đổ thì việc giành lại Hoàng Sa là một triển vọng chứ không phải là ảo tưởng. Bản đồ châu Âu được vẽ đi vẽ lại nhiều lần và nhiều vùng đất đã được trở về đất mẹ nhờ công pháp quốc tế và thế mạnh của quốc gia thật sự có chủ quyền.

Trường hợp thành phố Gdańsk (Danzig theo tiếng Đức), quê hương của Công Đoàn Đoàn Kết Ba Lan, là một trong nhiều ví dụ điển hình. Gdańsk vốn là của Ba Lan trong suốt dòng lịch sử

nhưng đã bị Đức chiếm nhiều lần và có lần dài hơn cả 100 năm từ 1815 cho đến hết Thế Chiến Thứ Nhất. Gdańsk lại bị sáp nhập vào Đức lần nữa trong Thế Chiến Thứ Hai. Nhưng Gdańsk cuối cùng đã trở về với đất mẹ Ba Lan và ngày nay là một trong những thành phố cảng lớn nhất của Ba Lan bên bờ biển Baltic.

Đừng Đầu Hàng Và Cũng Đừng Chờ Sung Rụng

Mọi người Việt quan tâm đến vận mệnh đất nước trong thời điểm vô cùng khó khăn này không nên gieo rắc các ý tưởng đầu hàng Trung Cộng. Nhưng cũng không nên ngồi đó để chờ Trung Cộng sụp đổ do các mâu thuẫn đối kháng bên trong hay chờ Đệ Thất Hạm Đội Mỹ đưa F35 tới “giải phóng Hoàng Sa” giúp.

Hãy làm hết sức mình dù rất nhỏ, trong giới hạn của mình dù rất hẹp và với điều kiện của mình dù rất khó khăn để đóng góp vào việc thay đổi vận mệnh dân tộc Việt Nam. Được như thế, sớm hay muộn Hoàng Sa và Trường Sa cũng trở về cùng đất mẹ Việt Nam.

Trần Trung Đạo

<https://diendanthekey.net/tran-trung-dao-tien-de-de-gianh-lai-hoang-sa/>